

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

**150 ГОДИНА ОД ПРВЕ ПРЕДСТАВЕ
У ЗГРАДИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
У БЕОГРАДУ**

30. октобар 1869 / 30. октобар 2019.

Ђорђе Малетић: Посмртна слава кнеза Мијаила М. Обреновића III

Тридесети октобар 2019. године, за Народно позориште, био је посебно важан дан; дан премијере „На уранку“ (прве изведене српске опере у НП) и истовремено 150-годишњица извођења прве представе у згради Народног позоришта. Реч је о представи „Посмртна слава кнеза Мијаила М. Обреновића III“, Ђорђа Малетића (1816-1888), професора, књижевника, критичара и писца. Поштујући своју баштину и настављајући и своју просветитељску улогу, Народно позориште је обележило овај датум штампањем публикације, намењене публици, која садржи текст драмске апотеозе као и плакат представе.

Кнез Михаило III Обреновић, донео је судбоносну одлуку о изградњи правога, европског театра 5. новембра 1867. године, током гостовања Српског народног позоришта из Новог Сада, кад ју је и саопштио Јовану Ђорђевићу, управнику СНП-а, у одушевљењу представом коју је гледао.

Као што је познато, кнез Михаило није дочекао да уђе у позоришну зграду јер је убијен у Кошутњаку 29.

маја 1868. године, али је апотеоза, „Посмртна слава“, требало да, бар донекле, надокнади духовну празнину народа због губитка вољеног владара и да пружи шансу – наменицима кнеза Милана, као и народу да, овим пригодним сценским делом, изразе захвалност кнезу Михаилу за све што је за српски народ учинио и у државничким настојањима али и у свом просветитељском заносу. Приказивање такве представе, давало је шансу колективном духу народа да превазиђе кризу после трагедије која се догодила да би могао поново полетно, слободарски и оптимистично да доживљава будућност.

Ђорђе Малетић у свом уводном делу, „Читаоцу“, пише: „Као што је кнежев живот био идеалан према тежњи за срећом и славом народа свога, тако му је и смрт идеалисана. Сатана и нечастиви духови у завери противу његова живота представљају борбу добра и зла. У овој борби, он пада као жртва, ал' његова велика мисао остаје у народу жива и безсмртна, те стога му народ подиже споменик“.

Пред отварање театра и премијерно извођење, владало је велико

узбуђење у Београду, улазнице су биле разграбљене, сведоче хроничари, а пред зградом је остала маса народа. За сутрадан је била заказана реприза и то са нижим ценама.

Коста Христић је записао: „Увече, 30. октобра 1869. године, блистало је Народно позориште у пуној светлости. Широки пламенови гасног осветљења, дотад непознатог у Београду, избијали су из многобројних лустера у плафону“.

Представу је режирао Алекса Бачвански, са музиком Драгутина Реша, учествовао је скоро целокупан ансамбл. Између осталих, глумци су били: Адам Мандровић, Ђорђе Пелеш, Милош Цветић, Тоша Јовановић, Милка Гргурова, Марија Јеленска, Јулка Јовановић...

У „Посмртној слави“ успешно је, између осталог, коришћена лирска интонација народне књижевности као и шекспировско надахнуће; из свега исказаног нагвештено је Малетићево темељно образовање.

У листу „Јединство“, после премијере, забележено је: „Севало је да очи засене, грмело је, да уши заглухну... Стварао се мрак, кроз који је

страховито беснела олуја, после су наишле подземне ватре, а на небу се указала дивна светлост, а у „Видовом дану“ записано је: „Више момената у представљаном комаду, учинили су у публици дубоко упечатљение, као на пример, предаја градова, завера сатаном скована и посмртна слава Кнеза Михаила. Али моменат, где се покојни кнез представља како на коњу излази из примљена града – тај моменат, дубоко је потресао сва срца и истерао сузе и оно грозничаво плескање које занос жалости производи“.

Боривоје Стојковић наглашава: „Тек прва представа у новој згради која се претворила у импозантну националну свечаност, онако како је то истицао Јован Ђорђевић, значила је почетак правога, динамичнијег културно-уметничког живота у престоници“.

Катарзично прочишћење народног духа неопходно је за развој и напредак народа, а колективни доживљај неизмерне захвалности кнезу Михаилу за просветитељску, истинску бригу о српском народу условио је дубље укоревљање у свом постојању, тог истог народа.

■ Сања Милосављевић ■

YUGOROSGAZ

NISSAN
LF Auto Centar
www.nissan-lf.rs

ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

ВЕЧЕРАС (2. XI) ГОСТУЈЕ КРАЉЕВСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ „ДРАМАТЕН“

Краљевско драмско позориште „Драмаден“ из Стокхолма

Гостоваће вечерас на Великој сцени (19,30) са представом „Једна шведска летња ноћ“, по тексту Ерланда Јозефсона и у режији Ејрика Стуба. Јозефсон се у овом интригантном комаду бави снимањем последњег филма Андреја Тарковског „Жртва“, на острву

Готланд 1985. године, где на нежан и духовит начин описује сусрет руског режисера и шведских глумаца. Док глумачка и ауторска екипа једне летње ноћи нестрпљиво ишчекује тај сусрет, њихово виђење драме, живота, језика и уметности бива доведено у питање... Улоге тумаче Ерик Ен, Лена Ендре, Нина Фекс, Томас Ханзон, Това Магнусон и Торкел Петерсон. Гостовање чувеног шведског театра у Народном позоришту, четврто по реду, реализује се на основу дугогодишње уметничке сарадње две Куће. Уговор је потписан 2004. године, а наставак сарадње након вишегодишње паузе иницирала је управница Народного позоришта Ивана Вујић.

Р.П.Н.

УРУЧЕНА НАГРАДА ПУБЛИКЕ „БАЛКАНСКОМ ШПИЈУНУ“ ЗА НАЈБОЉУ ПРЕДСТАВУ НА ФЕСТИВАЛУ У МЛАДЕНОВЦУ

Награда публике за најбољу представу, коју је „Балкански шпијун“ недавно добио на Фестивалу „Театар у једном дејству“ у Младеновцу, уручена је 22. октобра на Сцени „Раши Плаовић“. На пригодној свечаности одржаној после извођења тог комада, по тексту Душана Ковачевића, у режији и драматургији Татјане Мандић Ригонат, признање је глумачком ансамблу уручила управница Народного позоришта Ивана Вујић. Улоге тумаче Љубомир Бандовић (Илија Чворовић), Нела Михаиловић (Даница Чворовић), Душанка Стојановић Глид (Ђура, Илијина сестра близнакиња), Катарина Марковић (Соња Чворовић), Милутин Милошевић (Подстанар) и Вања Милачић (Спикерка).

Р.П.Н.

ЈУБИЛАРНО 50. ИЗВОЂЕЊЕ „ИЗБИРАЧИЦЕ“

Комедија Косте Трифковића „Избирачица“, у режији Николе Завишића, биће јубиларни педести пут одиграна 6. новембра на Великој сцени. У овом познатом српском комаду из 19. века, који је у новој верзији урађен као зачудна и модерна гротеска која не робује навици у приступу том делу наше драмске баштине, главну улогу Малчике - девојке за удају која не може да се одлучи између неколико просаца, тумачила је Анастасија Ања Мандић. У подели су и Драган Николић - Гица (Соколовић), Александра Николић (Јеца), Сена Ђоровић (Савета), Зоран Ђосић (Тимић), Ивана Шћепановић (Ката), Милена Ђорђевић (Милица), Милош Ђорђевић (Бранко), Дарко Томовић (Штанцка), Вучић Перовић (Тошица) и Немања Константиновић (Јован). Представа је премијерно изведена 14. маја 2013. године.

Р.П.Н.

УСПЕШНО ГОСТОВАЊЕ „ЦАРСТВА МРАКА“ НА IX МЕЂУНАРОДНОМ

Стајаће овације руске

Представа „Царство мрака“, према тексту Лава Николајевича Толстоја, у режији Игора Вука Торбице, изведена је 17. октобра са великим успехом на IX Руском међународном позоришном фестивалу у Нижњем Новгороду.

У препуној сали Државног академског драмског позоришта Горки, публика је са одушевљењем прихватила ову драму, коју је један од највећих руских реалиста свог доба написао 1886. године, а на

крају представе стајаћим овацијама испратила је ансамбл у којем су били Олга Одановић (Матрјона), Хана Селимовић (Анисја), Вања Ејдус (Акуљина), Ненад Пећинар (Петар), Анастасија Мандић (Кума), Марко Баговић (Аћим), Иван Ђорђевић (Никита), Никола Вујовић (Митрић), Ивана Шћепановић (Марина), Новак Радуловић (Сват) и девојчица Јелена Благојевић (Ањутка).

У току дана, поводом гостовања нашег ансамбла на овом фестивалу, одржана је и конференција за новинаре, на којој је поред редите-

ља Торбице и глумца, учествовала и управница Народного позоришта Ивана Вујић.

Пре почетка представе, управница Вујић уручила је директору Државног академског драмског позоришта Борису Петровићу Каинову Плакету Народного позоришта, а након њеног завршетка, са уваженим колегом потписала је Протокол о сарадњи тог театра и Народного позоришта у Београду.

Исте вечери, одржан је и округли сто на којем су чланови жирија изнели веома добре критике о „Царству мрака“, које је премијер-

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ОТВОРИЛО ЗГРАДУ ОБНОВЉЕНОГ ПОЗОРИШТА

Опере за Врање: „Коштана“ и

Опером Петра Коњовића „Коштана“, према истоименој драмској причи Борисава Станковића, под диригентском

ментом, оставило је веома снажан утисак на све присутне који су десетоминутним бурним аплаузом, а потом и стајаћим овацијама и узвицима „браво“ поздравили комплетну уметничку екипу коју

која у човеку изазива гнев, срџбу, злобу, мржњу... предводила сопран Евгенија Јермић.

У роли богатог трговца и поседника Хаџи Томе наступио је бас Драгољуб Бајић, његову

Поклон ансамбла опере „Коштана“

управом Ане Зоране Брајовић, и у режији Југа Радивојевића, 21. октобра отворена је зграда реконструисаног Позоришта „Бора Станковић“ у Врању, након седам година обнове.

Једна од најпопуларнијих домаћих опера, чија се прича дешава у епохи, управо у Врању, одиграна је у величанственој атмосфери у препуној сали, у присуству председника Републике Србије Александра Вучића и бројних високих званика, а оно што је овај догађај чинило посебним, огледало се и у чињеници да је врањска публика била у прилици да у свом граду први пут погледа оперску представу.

Извођење тог бисера домаће опереске баштине, у новој модерној поставци, у коју су на суптилан начин укључени и брехтовски еле-

менту супругу Катку тумачила је мецсопран Дубравка Филиповић, а њихову децу – Стојана и Стану – тенор Дејан Максимовић и сопран Марија Јелић.

Детаљ са изложбе

ПОЗОРИШНОМ ФЕСТИВАЛУ У НИЖЊЕМ НОВГОРОДУ

публике за српске глумце

но изведено 24. марта 2017. године на Сцени „Раша Плаовић“.

Потврда свега што су чланови

жирија казали те вечери, стигла је на крају фестивала у виду Дипломе коју је „Царство мрака“ добило за

представу у целини и оригинално читање Толстојевог дела.

На овогодишњем фестивалу, посвећеном Максиму Горком, који је одржан од 14. до 26. октобра, извођена су искључиво дела руских драмских аутора, а осим нашег националног театра, учествовала су и позоришта из Русије, Немачке, Јужне Кореје и Грузије.

■ Р.П.Н. ■

„БОРА СТАНКОВИЋ“

„Бастијен и Бастијена“

Екипа представе „Бастијен и Бастијена“ са директорком Опере Јасмином Трумбеташ Петровић

Тенор Дарко Ђорђевић певао је улогу председника општине Арсе, његова кћерка Васка била је мецосопран Свјетлана Ђокић, а брат Митке баритон Миодраг Д. Јовановић.

Грљана, Коштаниног оца, тумачио је баритон Милан Обрадовић, док је ролу њене мати, Салче, дочарала мецосопран Александра Ангелов.

У овом веома комплексном делу, са захтевним инструменталним и певачким деоничанма, улоге су остварили и Вук Радоњић (Марко), Наташа Рашић (Магда), Катарина Радовановић (Софка), Исидора Стевановић (Коца), Михаило Оташевић (Први грађанин), Филип Вучић (Други грађанин), Милош Милојевић (Трећи грађанин), Никола Микић (Полицаја), Милан Панић (Алил), глумац Димитрије Илић (Асан) и солисткиња Балета Олга Олћан као Коштанин Алтер его.

У представи су учествовали Оркестар, Хор, Балет и Опер-

Позоришна сала, чији је капацитет 257 места, била је њремала да ѡрими све заинтересоване за овај јединствени културни догађај. О ѡме колико је ѡнтересовање владало у Врању за ѡсјовање београдској Народној ѡпозоришња, ѡвори и ѡодашак да је на Трју „Сјанише Сјошића“, у центру града, био ѡсјављен видео бим на којем су сјановници овој ѡрелейој средишња Пчињској округи, моли уживо да ѡледају извођење „Кошћане“.

ски студио „Борислав Поповић“ Народног позоришта у Београду.

У оквиру свечаности, поводом отварања нове зграде, Народно позориште у Београду представило се 20. октобра, веома успешно и са интерактивном оперском

представом за децу Волфганга Амадеуса Моцарта „Бастијен и Бастијена“, под диригентском управом Стефана Зекића, у режији Ане Григоровић, као и изложбом „Нечиста крв и Коштана на сцени Народног позоришта“, аутора Драгана Стевовића и Драгице Гаћеше, која ће бити отворена до 21. новембра.

Дакле, дечја опера „Бастијен и Бастијена“, у којој певају и глуме Милица Лалошевић (Бастијена), Сениша Радин (Бастијен), Милош Милојевић (Колас) и Бојана Бамбић (Колина), била је прва представа која је изведена у новој згради врањског позоришта „Бора Станковић“. И то, заиста, није било случајно, да дан пре свечаног отварања, врањски театар испуне деца, јер циљ организатора и јесте био да управо најмлађи гледаоци буду први посетиоци нове позоришне зграде.

Иначе, већ 39 година за редом, Позориште успешно организује „Борине позоришне дане“, на којима је до сада изведено више од 400 представа, а учествовала су бројна позоришта из земље и иностранства.

Овогодишњи фестивал, 23. октобра, отворила је представа Народног позоришта у Београду „Родољупци“, по тексту Јована Стерије Поповића, у режији Андраша Урбана.

■ М.Б. ■

БОЈАНА ЖЕГАРАЦ КНЕЖЕВИЋ ПРВИ ПУТ НАСТУПИЛА У УЛОГАМА ОДЕТЕ И ОДИЛИЈЕ

Солисткиња Балета Народног позоришта Бојана Жегарац Кнежевић, наступила је 23. октобра први пут у веома захтевним улогама Одете и Одидије - белог и црног лабуда, у „Лабудовом језеру“ Петра Иљича Чајковског, у кореографији и режији Константина Костјукова. Принц Зигфрид био је Игор Пастор, а гроф Ротбарт Јовица Бегојев. У представи је учествовао целокупни ансамбл Балета и Оркестар Народног позоришта у Београду, под диригентском управом Ђорђа Павловића. Костјуков је, према Маријусу Петипа и Леву Иванову, урадио класичну верзију овог чувеног дела, петог у историји Народног позоришта, док је костимограф и сценограф - прослављени италијански модни креатор, Ренато Балестра, унео читав спектар боја захваљујући којима је чувена балетска прича визуелно изгледала као у некој бајци, без освртања на историјски тренутак.

Р.П.Н.

ИЗВЕДЕНА ПРИГОДНА ПРЕДСТАВА ПОВОДОМ ЕВРОПСКОГ ДАНА ДОНОРА ОРГАНА

Поводом Европског дана донора органа, 12 октобра на Сцени „Раша Плаовић“ изведена је пригодна мини-представа „Живот је најлепше и највеће чудо које нам се у животу догађа“, по тексту Молине Удовички Фотез и у режији Иване Драгутиновић Маричић. У овом комаду играно-документарне структуре који говори о значају трансплантације и донирања органа, главну улогу тумачила је првакиња Дrame Народног позоришта Љиљана Благојевић, а уз њу су учествовали и пацијенти који су прошли кроз процес трансплантације говорећи своје, аутентичне, животне приче - Ивана Јоксић, Лидија Стојановић и Младен Тодић. Извођењем ове представе, која је симболично почела у пет минута до 12 часова, Народно позориште у Београду придружило се племенитој акцији Удружења трансплантираних пацијената и пацијената којима је потребна трансплантација органа „Заједно за нови живот“. На крају представе, председник Удружења Младен Тодић уручио је управници Народног позоришта Ивани Вујић Захвалницу за допринос и несебично залагање при остваривању хуманих циљева удружења „Заједно за нови живот“.

Р.П.Н.

У „РАДИОНИЦИ“ ОДРЖАНО СЦЕНСКО ЧИТАЊЕ ТЕКСТА ДИМИТРИЈА КОКАНОВА „КРЕТАЊЕ“

Премијерно сценско читање текста Димитрија Коканова „Кретање“, у режији Олге Димитријевић, одржано је 13. октобра у „Радионици“, новом сценском простору Народног позоришта у Београду, у улици Гундулићев венац 50. Публика је снажним аплаузом наградила глумачку екипу у којој су били Гојко Балетић, Александар Ђинђић, Сузана Лукић, Вјера Мујовић и Златија Оцокољић. Ово је било четврто јавно читање текстова савремених аутора из региона на сцени „Радионица“ Народног позоришта у Београду. Сцена је свечано отворена 23. априла драмом Тање Шљивар „Као и све слободне дјевојке“, у режији Иване Вујић. Након тога, премијерно су читани текстови Лејле Каламујић „Љубоджерка или како сам убила своју породицу“, у режији Ане Константиновић (19. мај) и Филипа Грујића „Вилица Ебена Бајерса“, у режији Јоване Томић (20. јун).

Р.П.Н.

ИНТЕРВЈУ: ЈОВАНА ТОМИЋ, РЕДИТЕЉКА ПРЕДСТАВЕ „ЛИВАДА ПУНА ТАМЕ“

ОКТОБАРСКЕ ПРЕМИЈЕРЕ „САН ЛЕТЊЕ „НОЋИ“

И мрак има своју лепоту Комедија и опера

Најновији комад признате српске песникње, драмске списатељице и сценаристкиње Милене Марковић „Ливада пуна таме“, који је писан за извођење у Народном позоришту, биће праизведен 13. новембра на Сцени „Раша Плаовић“. Режија је поверена младој и талентованој Јовани Томић, а у подели су Слободан Бештић, Анастасија Мандић и Нада Шаргин.

Уаушорској екипи предсјаве су и Димитрије Коканов (драматург), Селена Орб (костимографкиња), Јасмина Холбус (сценографкиња), Лука Мејџор (композитор), Маја Калафалић (сценски њокреј), Љиљана Мркић Појовић (сценски њовор) и Ања Чуковић (асистенткиња редитељке).

● Комади Милене Марковић, песникње и драмске списатељице, су попут њене поезије која дубоко промишља лично и интимно осећање света. Шта, у том смислу, публика може да очекује од овог текста? Која му је тема?

Мене је већ на прво читање узбудила, узнемирила и инспирисала реченица из текста која гласи: „Наука ће тек да утврди, када се буде успоставила потребна временска дистанца, које је све последице, мит о романтичној љубави, имао за човечанство.“ На узорку три генерације једне породице, што подразумева различите друштвене, социјалне, културолошке

околности, анализира се потреба и могућност појединца да макар на тренутак доживи и проживи овај мит.

● Милене, као необична и јединствена појава на српској уметничкој сцени, својим рукописом, између осталог, издваја се једним префињеним осећањем за језик, али и несвакидашњим даром да ухвати дух времена. Колико „Ливада пуна таме“, у оквиру анализа које помињете, одражава моменат у којем живимо?

Баш зато што текст обухвата три генерације једне породице, свако може да се идентификује са ликовима и догађајима. Поједини мотиви реферишу на локални контекст, али је тематски оквир драме универзалан, тиче се сваког од нас, и тичаће се, без обзира на проток времена или географску локацију.

● Ко су јунаци приче, какве су им судбине, у какве идеје верују?

Ликови драме су свуда око нас, то су препознатљиви карактери који су нам блиски, а судбине и идеје су условљене контекстом у ком живе, и из којег су потекли. Узбудљиво је мапирати које се то карактеристике преносе са родитеља на децу, анализирати тежњу ка еманципацији – у односу на породицу, средину, да ли је то осуђено на пропаст или не; сви живимо у одређеним обрасцима, несвесно понављамо грешке наших претходника или се насилно копрцамо да из оквира изађемо, те да будемо нови, оригинални, непоновљиви. На крају, ту је и фактор непредвидљивости, који Милене у једној реченици субли-

мира: „Застрашујуће је, а помало и забавно, како људски живот одреде веома мала скретања, наоко небитна.“

● Шта вас је, посебно, мотивисало да радите ову представу?

Поред теме, инспирисао ме је велики изазов сценског упризорења овог текста. Миленина поетичност у себи садржи стилско богатство и жанровски пастиш, где се преплићу гротескно и мелодрамско, нежно и брутално, бизарно и људско, свакидашње. У том смислу, она нуди широко поље за размаштавање, креацију, хумор, еротичност, катарзу и још много тога, а задатак редитеља је да помири све те светове, негде да их заузда, негде да их расламса, али да сви елементи раде за целину.

Јована је основне дипломске и мастер студије завршила на Факултету драмских уметности у Београду, на Одсеку позоришне и радио режије. Режијала је предсјаве „Господин Бидерман и њиромани“ (Ајџе 212), „Кабаре Нушић“ (Позориште „Зоран Рагмилковић“, Зајечар), „Лолија“ (Магленианум), „Босоноги у њарку“ (Народно позориште Суботица), „If twice rotates the weather vane / Waiting for future“ (Паоло Граси), „Излажење“ (Театармакер), „Урнебесна њама“ (Ајџе 212), „Сваки њић као да је њрви“ (Крушевачко позориште), „Лисичајџа“ (Народно позориште Суботица), „Најџан Мудри“ (ЈДП)... Добитница је њрве награде Радио Београда 2 на конкурсима „Нега Дейоло“ за радио-драму. Први њић режира у Народном позоришту у Београду.

● Ливада, у метафоричном смислу, представља, између осталог, симбол пространства, зеленила, опуштања и слободе. Зашто је пуна таме?

Мислим да је ово питање адекватније упутити Милене. По мом мишљењу, најузбудљивије у позоришту и у животу су контрадикторности. Све је сачињено од истих и садржано у њима, тако да, наизглед лепо, идилични сегменти живота, за шта је ливада симбол, морају у себи садржати мрак, и обрнуто – у сваком мраку има нечег лепог.

■ Микојан Безбрадица ■

Месец октобар у Народном позоришту, поред низа разних догађаја и активности, посебно су обележиле и две премијере; комедија „Сан летње ноћи – Пројекат Шекспир“ и опера „На уранку“. Представа „Сан летње ноћи – Пројекат Шекспир“, по делу Вилијама Шекспира, у режији Кокана Младеновића, са комплетно женском поделом у којој је 15 глумица, премијерно је изведена 8. октобра на Великој сцени.

Из зачаране шуме, места откривања хировитости људске природе, несталности љубавних осећања, раскалшености и неспутаности, где се варка и чаролија испрепличу с фином психологијом, Младеновић је радњу изместио у један женски затвор у којем затворенице играју комад енглеског класика, а пројекат финансира ресорно министарство у циљу њихове ресоцијализације.

Стављање једне од најлепших прича испрличаних о слободи у контекст затвора, додатно је интензивирало односе и емоције, а неким сценама дало је и потпуно неочекивани контекст.

Састав ансамбла директно реплицира на манир Шекспировог театра, где су све улоге играли мушкарци, а у овој варијанти играју само жене.

Сцена из представе „Сан летње ноћи-Пројекат Шекспир“

ПРОЈЕКАТ ШЕКСПИР“ И „НА УРАНКУ“

на почетку сезоне

Сцена из опере „На уранку“

На крају, испоставља се да је Шекспир лакмус за читање свих недостатака система, јер, огољава девијације једне затворене, изоловане средине...

Представа је наишла на веома добар пријем код публике која је вишеминути брним аплаузом наградила комплетан ансамбл у којем су биле Радмила Живковић (Управница

зиторка Ирена Поповић.

Пре три вечери, 30. октобра, такође на Великој сцени, премијерно је, с великим успехом, изведена опера Станислава Биничког „На уранку“, према либрету Бранислава Нушића, под диригентском управом Стефана Зекића и у режији Ане Григоровић.

Радња се догађа у бурним временима с краја претпрошлог века, негде на југу Србије, а у оквиру ње, смештена је прича о љубавном троуглу младог српског пара и турског аге... Поставка је модерна, а заплет осавремењен и стилизован, да би публици приближио ту универзалну љубавну причу.

Иако је реч о трагедији, редитељка Григоровић је на ефектан начин успела да нагласи и неке комичне елементе нашег малограђанског друштва.

Посебну занимљивост чини то што је опера „На уранку“ изведена са оркестрацијом која је последњи пут била изведена 1968. године.

Такође, занимљиво је и то што су у раду на представи били укључени искључиво млади људи, који су будућност Народног позоришта.

У овој опери која говори о нашем менталитету и средини и како парадоксално постајемо жртве нас самих, улоге су остварили Евгенија Јеремић (Станка), Марко Живковић (Раде), Дубравка Филиповић (Анђа), Вук Зекић (Реџеп), Михаило Оташевић (Мујезин), глумац Хаџи Ненад Маричић (Индустријалац)...

■ Р.П.Н. ■

Евгенија Јеремић и Марко Живковић

и-Пројекат Шекспир“

затвора), Александра Николић (Професорка), Душанка Стојановић Глид (Оберон), Вања Ејдус (Титанија), Сања Марковић (Пук), Марија Вицковић (Деметар), Нина Нешковић (Хелена), Јована Беловић (Лисандер), Исидора Симијонович (Хермија), Ивана Шћепановић (Егеј), Данијела Угреновић (Вратило/Пирам), Лидија Плетл (Зид), Вања Милачић (Тизба), Бојана Бамбић (Месец) и Милена Ђорђевић (Министарка).

Младеновић је са драматурзима Димитријем Кокановим и Жељком Хубачем урадио и адаптацију текста, костимографкиња је Бојана Никитовић, сценографкиња Марија Калабић, а компо-

ЈУБИЛЕЈИ СОПРАНА АЛЕКСАНДРЕ СТАМЕНКОВИЋ И БАРИТОНА ЉУБОДРАГА БЕГОВИЋА

Солисти Опере Народног позоришта у Београду, сопран Александра Стаменковић и баритон Љубодраг Беговић обележили су недавно значајне јубилеје. Стаменковићева је 10. октобра, улогом Мадалене де Коањи, у опери Умберта Ђордана „Андре Шеније“, коју је певала први пут, прославила две и по деценије уметничког рада. Недуго после тога, 18. октобра, насловном улогом у Вердијевом „Риголету“, коју је певао први пут, веома значајан јубилеј обележио је и Беговић - три и по деценије уметничког рада.

Р.П.Н.

ГРОМОГЛАСАН АПЛАУЗ ЗА БАЛЕТ „КО ТО ТАМО ПЕВА“ НА „ДАНИМА СРБИЈЕ У СРПСКОЈ“

Извођењем културне балетске представе београдског Народног позоришта „Ко то тамо пева“, у кореографији и режији Сташе Зуровца, 10. октобра на сцени Народног позоришта Републике Српске у Бањалуци, отворена је вишедневна културна манифестација „Дани Србије у Српској“. Одушевљена публика у препуној сали наградила је громогласним аплаузом комплетан ансамбл. Уочи свечаног отварања, управница Народног позоришта у Београду Ивана Вујић изјавила је новинарима да је гостовање балетског ансамбла тек почетак добре сарадње два национална театра. „Верујем да се она неће зауставити само на размени гостовања, него да ће подразумевати и копродукције, које ће спојити енергије нашег и позоришта Српске“, рекла је Вујићева. Генерални конзул Србије у Бањалуци Владимир Николић изразио је задовољство што ће се Србија у оквиру ове манифестације представити публици у Српској репрезентативним делима своје културе. „Ово је диван повод и прилика да уживамо у добрим и лепим делима културе, те да још више ојачамо нашу сарадњу“, нагласио је Николић. До 24. октобра, у градовима широм Српске, представљен је богат културно-уметнички програм Србије. Организатори Дана Србије у Српској су Министарство културе и информисања Србије уз подршку Генералног конзулата Србије у Бањалуци.

Р.П.Н.

СЛОВЕНСКО НАРОДНО ГЛЕДАЛИШЧЕ ДРАМА ИЗ ЉУБЉАНЕ 26. НОВЕМБРА ГОСТУЈЕ СА „САЛОМОМ“ ОСКАРА ВАЈДА

Словенско народно гледалишче из Љубљане гостоваће 26. новембра на Великој сцени са драмом Оскара Вајлда „Саломе“, у режији Едуарда Милера. Гостовање ће бити реализовано у оквиру Протокола о сарадњи два театра који су пролетос потписали управница Народног позоришта Ивана Вујић и директор СНГ-а Игор Самобор. „Саломе“, премијерно изведена 21. септембра ове године, догађа се у библијском простору и времену, на палестинско-библијској територији, где се сусрећу различите нације, културе, религије и филозофије. Насловну улогу тумачи Полон Лух, а у подели су Игор Самобор, Грегор Баковић, Алојз Свете, Роберт Корошец, Гал Облак, Валтер Драган, Магија Розман, Борис Михаљ, Звоне Хрибар, Горазд Логар и Андраж Хараурер.

Р.П.Н.

КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ „РАША ПЛАОВИЋ“ ЗА 2019. ГОДИНУ

Награда „Раша Плаовић“ установљена је са циљем афирмације највиших вредности у уметности глуме и ради подстицања студиозног и креативног напора на позоришној сцени. Награда се додељује за најуспелија глумачка остварења у професионалним позориштима у Београду, у периоду од 1. новембра 2018, до 1. новембра 2019. године. Право кандидовања имају сва правна лица и појединци, позоришта, уметничка удружења, универзитети, факултети и организације. Предлози се достављају Дирекцији Државе Народног позоришта у Београду, уз напомену - за Награду „Раша Плаовић“. Рок за подношење образложене кандидатуре је 10. новембар 2019. године.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ: НЕНАД ЈЕЗДИЋ, ДОБИТНИК НАГРАДЕ ЗА ГЛУМАЧКУ БРАВУРУ ЗА УЛОГУ ГАЗДА МАРКА У „НЕЧИСТОЈ КРВИ“

Нисам научио да радим без муке

Награда за глумачку бравуру на 14. Фестивалу медијанског театра „Пургаторије“, завршеном крајем августа у Тивту, припала је Ненаду Јездићу за улогу Газда Марка у представи Народног позоришта „Нечиста крв“, према мотивима истоименог романа Бориса Станковића, у драматизацији Маје Тодоровић и режији Милана Нешковића.

„Ова награда, дошла је, рекао бих, у добром тренутку“, оцењује Јездић на почетку разговора за „Позоришне новине“ и додаје: „То је већ шеста или седма награда коју сам добио у овој години. У сваком случају, прија ми, зато што се моји животни, уметнички, креативни циклуси подудару са неким личним амбицијама. Награде су неко добро утемељење, па и нека утеха, макар тако и формална, да сам на добром, правом путу.“

Небојша Дугалић, Ненад Јездић и Душанка Стојановић Глид у „Нечистој крви“

● **Стручни жири, који је донео једногласну одлуку, навео је, између осталог, у образложењу да сте „бриљантним решењима начинили савршени амалгам од аутентичног Станковићевог лика и савременог руралног скоројевића, играју-**

ћи целим собом понекад неизрециве унутрашње ломове“... Кроз какве сте дилеме, недоумице, унутрашње сукобе пролазили док сте градили лик тог богатог сељака који у себи носи неживљеност и промашеност живота?

Требало је са пуно енергије и емоција дочарати на сцени један такав лом, тај расцеп у човеку, његов дефект личности када он, у својим позним годинама, закључи да није волео до тада, нити да је био вољен. Можемо, до бескраја и натраг, да причамо шта то значи бити невољен, шта значи волети и где се та тајна крије, како се она испољава, али сам

је лепоте, а још више се бојим себе. А, ја, не знам који је данас дан“... Генијално, дивно казано. Некако, све ми је било лепо написано и нисам имао претерану потребу за неким дорађивањем. Само је требало пустити се у све то.

● **У овој, новој верзији „Нечисте крви“, нема фолклорних елемената, нити језика старог Врања, али има, дакле, свевремене приче не само о љубави, него и о страсти, чежњи и патњи, како личној, тако и породичној...**

Мој Марко живи тај дерт, тај фатализам немогуће љубави... и ја на сцени покушавам да оживим и да доживим нешто што се зове чудо неузвраћене љубави, што се зове пропустене

шансе... Уопште, човек, вечито, у тим драмским комади-ма, трага за љубављу, перспективом, емоционалношћу, феноменом прихваћености у једном свету неприхваћености, у свету у којем се не сналази, који је у супротности са његовим назорима... Ја, рецимо, не правим неку велику разлику између Чехова и Боре. Ту су сви праведници и губитници, Чехов је, на пример, карактеристичан по томе јер код њега нема злих, нема покварених. И то је један добар путоказ.

● **Кад смо већ код путоказа, Газда Марко, у овом комаду, једини уради нешто часно, позитивно, на крају?**

У нашем тумачењу, да. Он, ипак, није испао острашћени, страствени педофил жељан „младог меса“. Био је само жељан истине коју ће неко да изговори, да, евентуално, буде схваћен и да на суштину молбу - ајде нека само прође ово лудило, нађе тај трагичан пут да се то лудило заврши. Код Станковића, он другачије

сконча... Врло лако сам се договарао и споразумевао са Нешковићем. Сећам се, када ми је на једној проби рекао како је све ово добро смишљено, али ако не будем емотиван, онда то ништа неће ваљати.

● **Емоција, дакле... и ту се враћамо на суштину позоришта?**

Тако је... бити истинит у тој својој емоцији. Данас театар, некако, чини ми се, то не следи, није вођен истином ни, чак, једним натурализмом коме сам ја као глумац посебно склон. Искључиво натурализам, или што би Дејан Мијач рекао - величанствени тренутак емоционалне непоновљивости. То сам од њега научио.

● **Стални сте члан ансамбла Атељеа 212, а током досадашње**

Ненад Јездић и Јована Стојиљковић у „Нечистој крви“

каријере, која у континуитету траје више од две и по деценије, играли сте у разним позориштима у Београду и Србији. Представа „Нечиста крв“ била је ваше вагрено крштење у Народног позоришту?

Значи ми, наравно, што сам заиграо у Народног позоришту. Мада, бар за мене, сам позоришни чин је могућ и мимо неких квадрата, неке патине и нечега што је симбол времена и културе једног народа, а то Народно позориште свакако јесте. Срећан сам што сам, на овакав начин, овде дошао као гост. Кад негде идеш као гост, мораш и добре дарове да донесеш, а не да се срамотиш са њима. То је неки добар домаћин-

ски, (можда мало) традиционалистички, приступ. Али, веома ми је драго што сам, ево захваљујући и овој награди, као гостујући глумац, донео неке добре дарове... заједно са Нешковићем. Захвалан сам људима у Народног позоришту на комуникацији, поверењу и свему што су учинили за ову представу, укључујући и то што су испратили и испоштовали Нешковића који је релативно млад редитељ. Не сумњам да ће веома брзо постати етаблиран у оној пуноћи у којој му то припада.

● **Да ли сте, евентуално, размишљали о томе да би једног дана могли да постанете стални члан ансамбла Дrame Народног позоришта?**

У време када је покојни професор Влада Јевтовић, негде '93 године, скоро целу своју класу, школовану пре моје, увео у Народно позориште са „Укроћеном горопадом“, за ту представу им је недостајао један мушки карактер. Позвао ме је и рекао: „Овде ће да се обнавља ансамбл, а ви сте неко ко ће задобити своје место у сталом ансамблу Народног позоришта. Ви сте апсолутно глумац за ову кућу“. Тада сам био млад, колебљив... После сам попричао са Муцијем (Љубомир Драшкић, редитељ и тада управник Атељеа 212), који ми је рекао: „Ма, дај, ти си глумац за Атеље 212“. Остао сам све ове године у Атељеу, а ето, могло је да се деси да будем у Народног позоришту.

● **Можда ћете и бити... Још није касно да се пророчке речи професора Јевтовића једног дана и остваре, зар не?**

Апсолутно није немогуће. Никад не реци никад, поготову не, сада, кад си већ у некој доби, близу педесете године. Мене, не устежем се то да кажем, зато што је истину најмудрије говорити, занима колики терет могу да поднесем и колики су моји стварни потенцијали. Не требају ми послови за које знам да могу да их урадим. Занима ме озбиљан репертоар, озбиљни писци... Занима се мука моја. Ја нисам научио да радим без муке, али оне лепе, племените, креативне. То ме сад, у овим годинама, занима. Ако таквог повода буде било, у Народног позоришту или било где, ја сам рад. Ту сам, што да не!

■ Микојан Безбрадица ■

ХНК ЗАГРЕБ ГОСТУЈЕ 23. ХИ НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ

Поново Новак

После Загребачког казалишта младих које је са великим успехом гостовало 28. октобра са представом „Чрна мати земља“, према роману Кристиана Новака, у драматизацији Томислава Зајца и режији Доре Руждјак Подолски, ускоро ће на Великој сцени Народног позоришта наступити још један театар из хрватске престонице.

Реч је о оном највећем и најугледнијем у суседној држави – Хрватском народном казалишту. Куриозитет тог гостовања представља чињеница што ће београдска

публика бити у прилици да погледа још један комад настао из пера Кристиана Новака, једног од тренутно најуспешнијих и најчитанијих хрватских писаца.

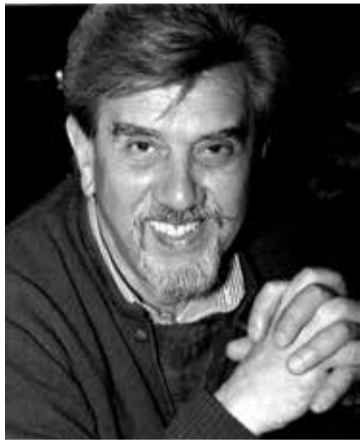
Наиме, ХНК-а ће се 23. новембра представити његовом драмом „Циганин, али најљепши“, у адаптацији Ивора Мартинића и режији Ивице Буљана. Протагонисти ове најтраженије представе загребачког ХНК-а чине невероватну галерију ликова, а раскошна нарација обухвата четири прецизно испричане биографије: младог Рома Сандокана, Мејмурке Милене, Нузата (Курда из Мосула) и ПР-а загребачке полицијске управе Планчића.

Гостовање се реализује после успешних договора које је управница Народног позоришта Ивана Вујић пролетос имала са Дубравком Вргоч, која је на челу ХНК-а и директором Дrame Ивицом Буљаном.

■ М.Б. ■

IN MEMORIAM

Александар Ђокић (1933-2019)

Александар Ђокић, оперски и концертни певач и вокални педагог родио се у Београду 18. октобра 1933. године.

Певање је учио у МШ „Станковић“ у Београду (И. Ђокић) и код Б. Пивничког на МА (дипл. 1965). Усавршавао се код Ђ. ди Стефана у Милану (1970) и П. Бононија на Конзерваторијуму „Бенедето Марчело“ у Венецији (1973).

У Народног позоришту у Београду прво је био члан Хора (1960–61), па солиста и првак (1961–92).

Током 1990. године обављао је функцију в.д. директора Оперe.

Дебитовао је 1960. као Тамничар (Ђ. Пучини, „Тоска“), да би убрзо тумачио Црквењака у истој опери и Бартола (Ђ. Росини, „Севиљски берберин“).

Ђокић је током каријере у 1500 представа, у земљи и иностранству, остварио 60 басовских, басбаритонских и баритонских улога комичног и драмског фаха, досежући највише уметничке домете.

Самостално и са Народним позориштем у Београду гостовао је на сценама и фестивалима у земљи и иностранству (Беч, Берлин, Венеција, Барселона, Мадрид, Москва, Единбург, Лозана, Атина, Братислава, Брно, Инсбрук), где се, по оцени критичара, истицао „гласом веома лепе боје и задивљујуће уједначености у целом његовом опсегу, меким и носивим тоновима, перфектном вокалном техником и сценском убедљивошћу“ (Ј. Блахо).

Повремено је наступао и после пензионисања (1992). Са позорнице се дефинитивно повукао 22. фебруара 2000. године (Беронимо – „Тајни брак“ Д. Чимарозе, Камерна опера „Мадленианум“, Земун).

На више од 100 концерата и

ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА „ШЕКСПИР НА СЦЕНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА“

Одрази у огледалу

Изложба „Шекспир на сцени Народног позоришта“ (Драма, Опера, Балет), коју су заједнички приредили Драгица Гаћеша, Драган Стевовић и Милен Јауковић, отворена је 25. октобра у Музеју Народног позоришта у Београду.

Осим аутора, бројним посетиоцима се обратила и проф. др Јелисавета Милојевић са Филолошког факултета у Београду која је, отварајући изложбу, истакла да „нам Шекспир говори о себи и свом времену, али и свремену, јер просто речено, у његовим делима има свега онога што се зове живот“.

„Теме о којима писац говори су у срцу ствари, у темељу данашњег света. Он нас наводи на преиспитивање односа према кључним вредностима – моралу, правди и снази убеђивања. Шекспир нам говори о нашем времену, али у ствари говори о нама самима, о нашим

индивидуалним одразима у његовом огледалу“, оценила је госпођа Милојевић.

Према њеним речима, тај одраз, након што се одбије и врати ка нама, доноси нам сазнање ко смо и ко још нисмо, а могли бисмо бити.

„Са Шекспиром се расте и сазрева, само је потребно да смо за путовање спремни и да прихватимо да са њим путујемо. Бити спреман, то је све... Честитам Народног позоришту 150 година Шекспира на сцени и желим срећан даљи пут у мисионарском настојању да уметношћу мења свет. Нама, с ове стране, остаје да допустимо да се то деси. Честитам. Проглашавам изложбу отвореном“, рекла је про-

фесорка Јелисавета Милојевић.

Шекспир је један од најизвођенијих аутора на сцени Народног позоришта у оквиру сва три уметничка ансамбла.

Ова изложба од самих почетка приказује извођења на сценама београдског националног театра.

Прва премијера неког његовог комада у Народног позоришту одржана је 26. новембра 1869. године, а реч је о комедији „Млетачки трговац“.

Шекспир, славни енглески песник и драмски писац, који се, према више различитих извора, сматра за највећег писца на енглеском језику и драматурга светског гласа, рођен је 1564. године у Стратфорду на Ејвону, где је и одрастао.

Опус његових дела која су преживела до данас састоји се од 38 позоришних комада, 154 сонета, две дуге наративне поеме, и неколико других поема.

■ М.Б. ■

ТРОДНЕВНА РАДИОНИЦА КРИСА ЈЕГЕРА

Дизајн светла

У оквиру нове програмске линије Народног позоришта „Платформа“, од 11. до 13. октобра у позоришној библиотеци одржана је радионица „Дизајн светла

позориштима, током тродневне радионице, фокусирао се на улогу дизајнера светла кроз све фазе позоришног процеса укључујући проба, буџет, временски распоред, рад са члановима тима (редитељ, драматург, сценограф, кореограф,

и креативна комуникација“, под вођством Криса Јегера из Велике Британије.

Радионица, којој су присуствовали млади редитељи, сценографи и дизајнери светла, бавила се улогом дизајнера светла у креативном тиму у савременом позоришту, полазећи од претпоставке да је у позоришном процесу најважније успоставити плодносно креативну комуникацију.

Крис Јегер, дизајнер светла са тридесетогодишњим искуством рада у европским и светским

извођачи), идејни концепт, као и саму поставку светла.

Осим тога, учесници су се упознали са кратком историјом дизајна светла, као и са техничким и софтверским аспектима важним за савремено позориште.

Јегер је дизајнер светла са више од 30 година искуства рада у позоришту током којих је радио на око 300 представа широм света.

Дипломирао је на Академији за музику и драмске уметности у Лондону.

■ Р.П.Н. ■

наступа на радију и телевизији, код нас и у свету, показао је истанчан смисао за интерпретацију лида и басовских соло деоница у вокално-инструменталним делима Баха, Беговене, Папандопула и Барановића.

За Радио телевизију Београд снимео је већи број оперских арија и соло песама и учествовао у снимању грамофонске плоче опере „Кошта на“ П. Коњовића, као и њене телевизијске продукције.

Био је професор соло певања у Музичкој школи у Лимасолу (Кипар, 1992–98), а од 1999. са супругом Олгом држао је часове певања у њиховом вокалном студију у Београду.

Носилац је Златне плакете на Х Југословенском оперском бијеналу у Љубљани (1986); Награде Народног позоришта у Београду (Атила, 1987) и Плакете Народног позоришта у Београду за животно дело (1990).

■ Владимир Јовановић ■

Исцраћај за кремацију одржан је 15. октобра на Новом гробљу у Београду. Поред ковчеја прекривеног цвећем, чланови породице примали су саучешћа, док су колеге и пријатељи одавали последњу почаст ирпизнајном уметнику који је преминуо у Београду 10. октобра, у 86. години. Ојело је одржано уз појане чланова Хора Ојере Народног позоришта и Хора Радио телевизије Србије.

СЕЗОНА 2019/20.

НОВЕМБАР 2019.

ВЕЛИКА СЦЕНА

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

02.	СУБ. 19.30	ЈЕДНА ШВЕДСКА ЛЕТЊА НОЋ , драма Ерланда Јозефсона гостује Краљевско драмско позориште Драматен, Стокхолм, Шведска
03.	НЕД. 19.30	ДЕРВИШ И СМРТ Борислав М. Михиз/Егон Савин, по роману Меше Селимовића
04.	ПОН. 19.30	НА УРАНКУ / ПРВА ИЗВЕДЕНА СРПСКА ОПЕРА опера Станислава Биничког, по либрету Бранислава Нушића
05.	УТО. 19.30	ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симовића, гостује Народно позориште Пирот
06.	СРЕ. 19.30	ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића / 50-та представа
07.	ЧЕТ. 12.00 19.30	7. МЕЂУНАРОДНИ ФОРУМ „СВЕТОСТ МАТЕРИНСТВА“ у организацији Фонда Свети Андреј Првозвани и Карић Фондације ЧУДО У ШАРГАНУ драма Љубомира Симовића
08.	ПЕТ. 19.30	РИЧАРД ТРЕЋИ драма Вилијама Шекспира
09.	СУБ. 20.00	МЕМОРИЈАЛНИ КОНЦЕРТ - поводом Међународног дана борбе против фашизма и антисемитизма
10.	НЕД. 19.30	САН ЛЕТЊЕ НОЋИ - ПРОЈЕКАТ ШЕКСПИР по делу Вилијама Шекспира
12.	УТО. 19.30	ДАМА С КАМЕЛИЈАМА драма Александра Диме Сина
13.	СРЕ. 19.30	ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића
14.	ЧЕТ. 19.30	БОЕМИ опера Ђакома Пучинија
15.	ПЕТ. 19.30	НА УРАНКУ / ПРВА ИЗВЕДЕНА СРПСКА ОПЕРА опера Станислава Биничког, по либрету Бранислава Нушића
16.	СУБ. 20.00	КОНЦЕРТ „БАЛКАНСКА СВАДБА“ учествују ансамбли: „Филип Кутев“, Бугарска, „Грчки лицеј Хелинидон“, Грчка и национални Ансамбл КОЛО
17.	НЕД. 20.00	НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића/Маје Тодоровић
18.	ПОН. 19.30	ИВАНОВ драма Антона Павловича Чехова
19.	УТО. 19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића
20.	СРЕ. 19.00	КАРМЕН опера Жоржа Бизеа
21.	ЧЕТ. 19.30	ХАЗАРСКИ РЕЧНИК - ЛОВЦИ НА СНОВЕ балет по мотивима романа Милорада Павића
22.	ПЕТ. 12.00	ГОРЕТИ ВАТРОМ АПОЛОНОВОМ СВЕЧАНА ПРОСЛАВА ДАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА 22. новембра 1868. у гостионици „Код енглеске краљице“, прво извођење представе, „Ђурађ Бранковић“ Кароља Оберњака
23.	СУБ. 19.30	ЦИГАНИН, АЛИ НАЈЉЕПШИ драма Кристиана Новака, у режији Ивице Буљана, гостује Хрватско народно казалиште, Загреб
24.	НЕД. 19.30	САН ЛЕТЊЕ НОЋИ - ПРОЈЕКАТ ШЕКСПИР по делу Вилијама Шекспира
25.	ПОН. 20.00	ДОДЕЛА НАГРАДЕ „БРАЋА КАРИЋ“
26.	УТО. 19.30	САЛОМА , драма Оскара Вајлда гостује Словенско народно гледалиште Љубљана, Словенија
27.	СРЕ. 19.30	НАБУКО опера Ђузепе Вердија
28.	ЧЕТ. 19.30	ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет Петра Иљича Чајковског
29.	ПЕТ. 20.30	КАКО ЖИВОТ драма Нине Митровић, гостује Народно позориште Ужице
30.	СУБ. 19.30	ТРУБАДУР опера Ђузепе Вердија
01.	НЕД. 19.30	ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића
02.	ПОН. 19.30	ПУТ У ДАМАСК драма Аугуста Стриндберга
03.	УТО. 19.30	ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет Петра Иљича Чајковског
04.	СРЕ. 19.30	КОШТАНА опера Петра Коњовића
05.	ЧЕТ. 19.30	ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА комедија Бранислава Нушића
06.	ПЕТ. 19.30	КРЦКО ОРАШЧИЋ балет Петра Иљича Чајковског
08.	НЕД. 19.30	ЖИВОТ ЈЕ ЛЕП , драма Николаја Ердмана гостује Македонски национални театар Скопље, Македонија

ГОСТОВАЊА

- 05.11. **НЕЧИСТА КРВ**, Борисав Станковић/Маја Тодоровић - Југословенски позоришни фестивал „Без превода“, Ужице
07.11. **АИДА**, опера Ђузепе Вердија - Дом културе, Чачак
12.11. **МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ**, драма Ерика Емануела Шмита - Уб
20.11. **НЕЧИСТА КРВ**, Борисав Станковић/Маја Тодоровић - Међународни позоришни Фестивал класике „Вршачка позоришна јесен“, Вршац
21.11. **БОЛИВУД**, мјузикл по тексту Маје Пелевић на музику Ање Ђорђевић - Студентски град у Београду

01.	ПЕТ. 20.30	НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија
03.	НЕД. 20.30	ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића
13.	СРЕ. 20.30	ЛИВАДА ПУНА ТАМЕ / ПРЕМИЈЕРА драма Милене Марковић
14.	ЧЕТ. 20.30	ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја
15.	ПЕТ. 20.30	ЛИВАДА ПУНА ТАМЕ драма Милене Марковић
16.	СУБ. 20.30	ЖЕНИДБА комедија Николаја Васиљевича Гогоља
17.	НЕД. 12.00 20.30	БАСТИЈЕН И БАСТИЈЕНА - матине опера Волфганга Амадеуса Моцарта МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Емануела Шмита
18.	ПОН. 20.30	ДОБРИ ЧОВЕК Бранислав Нушић, по тексту дневника, гостује театар „Балкан нови покрет“
19.	УТО. 20.30	У СЛАВУ ИЗУЗЕТНИХ ДЕСАНКИ ЗА ВЕЧНОСТ , посвећено Јелени Јовановић Жигон
20.	СРЕ. 20.30	КОВАЧИ комедија Милоша Николића
21.	ЧЕТ. 20.30	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића
22.	ПЕТ. 19.00	„БЕСЕДА У ЋУТАЊУ“ , ПОВОДОМ ДАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА Промоција књига проф. Предрага Бајчетића
23.	СУБ. 20.30	КЊИГА ДРУГА драма Бранислава Нушића
24.	НЕД. 20.30	ЛИВАДА ПУНА ТАМЕ драма Милене Марковић
26.	УТО. 20.30	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића
27.	СРЕ. 20.30	ЗЛИ ДУСИ по роману Фјодора М. Достојевског, Тање Мандић Ригонат
28.	ЧЕТ. 20.30	ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда
29.	ПЕТ. 20.30	ЕЛЕКТРА драма Данила Киша
30.	СУБ. 20.30	ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симовића
01.	НЕД. 20.30	БОЛИВУД мјузикл по тексту Маје Пелевић на музику Ање Ђорђевић
02.	ПОН. 20.30	БИЗАРНО црна комедија Жељка Хубача
03.	УТО. 20.30	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевича Толстоја
04.	СРЕ. 20.30	ДЕВЕДЕСЕТЕ драма Горана Миленковића
05.	ЧЕТ. 19.00	ЦАРСТВО НЕБЕСКО , ауторско дело М. Старина и Ј.Лоренца ЕПИКА БАЛКАНИКА, копродукција НП и Битеф театра

СЦЕНА „РАДИОНИЦА“, Гундулићев венац 50

04.11. Премијерно сценско читање текста „АВЕНИЈА WONDERLAND“, Сибил Берг, превод и режија Ивона Шијаковић (18 часова)

ПРОГРАМ „ПЛАТФОРМА“

- 16.11. „МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ“, програм радионица намењен развоју младе публике у сарадњи са организацијом „Три гроша“, од 17 до 19 часова
23.11. „МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ“, програм радионица намењен развоју младе публике у сарадњи са организацијом „Три гроша“, од 17 до 19 часова

САРАДЊА СА ФАКУЛТЕТОМ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ

- 03.11. **ФРАГМЕНТИ НЕСПОКОЈА**, по мотивима дела Фернанда Песое, извођење практичног дела докторског уметничког рада Ане Константиновић за комисију Факултета драмских уметности, сала на V спрату (20 часова)

www.narodnopoziroiste.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Ивана Вујић, управница | Уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Јасмина Урошевић | Сарадници: Милица Зајцев, Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотографи Војка Никачевић, Жељко Јовановић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180